

SYSMÄN KUNNAN
YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN
PERUSTELUT 1.6.2025 ALKAEN

Sisällys

SYSMÄN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT	1
Ympäristönsuojelumääräyksissä on viitattu seuraaviin lakeihin, asetuksiin ja päätöksiin:...	3
LUKU 1 YLEISET MÄÄRÄYKSET	3
1 § Tavoite ja soveltamisala	3
2 § Määräysten valvonta	4
3 § Määritelmät ja paikalliset olosuhteet	4
LUKU 2 VESIENSUOJELU	5
4 § Talousjätevesien johtaminen ja käsittely	5
5 § Jätevesien käsittelyetäisyydet	6
6 § Kuivakäymälän sijoitus ja hoito	7
7 § Mattojen ja muiden tekstiilien peseminen	7
8 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen ja huolto	7
9 § Lumenkaatopaikkojen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely	
10 § Eläinsuojien, lantavarastojen ja eläinten ulkotarhojen sijoittaminen	9
11 § Maalämpöjärjestelmän rakentaminen	9
LUKU 3 JÄTTTEET	10
12 § Jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa	10
LUKU 4 KEMIKAALIT JA POLTTONESTEET	11
13 § Kemikaalien säiliö- ja astiavarastointi	11
14 § Polttonesteiden jakelu	11
15 § Polttoneste- ja kemikaalisäiliöiden tarkastukset	12
16 § Polttoneste- ja kemikaalisäiliöiden käytöstä poistaminen	12
LUKU 5 PÄÄSTÖT ILMAAN	13
17 § Savuhaittojen ehkäisy	13
18 § Rakennusten hävittäminen polttamalla	14
19 § Rakennusten julkisivujen ja muiden rakenteiden kunnostaminen	14
20 § Hiekoitushiekan poisto	14
LUKU 6 MELU JA TÄRINÄ	15
21 § Meluilmoitukset	15
22 § Yleisötilaisuuudet ja äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa	15
23 § Häiritsevää melua aiheuttavat koneet ja laitteet asuntojen ja muiden häiriintyvien kohteiden läheisyydessä	16
LUKU 7 MUUT MÄÄRÄYKSET	16

24 §	Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	16
25 §	Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä.....	17
26 §	Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset.....	17
27 §	Voimaantulo.....	17

Ympäristönsuojelumääräyksissä on viitattu seuraaviin lakeihin, asetuksiin ja päätöksiin:

Ympäristönsuojelulaki (527/2014)

Valtioneuvoston asetus jätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolella (157/2017)

Laki vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä (1299/2004)

Vesilaki (588/2011)

Jätelaki (646/2011)

Valtioneuvoston asetus jätteistä (987/2021)

Valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014), ns. nitraattiasetus

Valtioneuvoston asetus ilmoituksenvaraisista eläinsuojista (138/2019)

Maa- ja metsätalousministeriön asetus tuettavaa rakentamista koskevista ympäristönsuojeluvaatimuksista (606/2023)

Valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (847/2017), ns. MARA-asetus

Kemikaalilaki (599/2013)

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/1983)

Laki vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta (390/2005)

Valtioneuvoston asetus vaarallisten kemikaalien teollisen käsittelyn ja varastoinnin turvallisuusvaatimuksista (856/2012)

Valtioneuvoston asetus nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista (314/2020) ns. JANO-asetus

Valtioneuvoston päätös melutason ohjearvoista (993/1992)

Valtioneuvoston asetus ilmanlaadusta (79/2017)

LUKU 1 YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite ja soveltamisala

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunnilla on mahdollisuus antaa ympäristönsuojelun täytäntöön panemiseksi tarpeellisista paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä, jotka koskeva muuta kuin ympäristönsuojelulain nojalla luvanvarasta toimintaa tai 119, 120 tai 136 §:n mukaan

ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa.

Määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
- 4) sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisen vaaran vuoksi on kiellettyä jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon,
- 5) sellaisten alueiden ja vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista; sekä
- 7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. **Pohjavedenottamoiden suoja-alue määräykset ja kaavamääräykset voivat sisältää myös ympäristönsuojelua edistäviä määräyksiä.** Lisäksi järjestyslaissa on joitakin ympäristönsuojelua sivuavia määräyksiä. **ja myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua.**

Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on pyritty siihen, ettei ristiriitaisuuksia eri kunnallisten määräysten suhteen tulisi.

2 § Määräysten valvonta

Ympäristönsuojelulain 22 §:ssä on säädetty kunnan ympäristönsuojeluviranomaisesta.

3 § Määritelmät ja paikalliset olosuhteet

Sysmän kunnan alueella on useita vedenhankintaan soveltuvia pohjavesialueita. ELY-keskuksen vastaavat pohjavesialueiden kartoituksesta ja luokituksesta sekä pohjavesialuetiedon ylläpidosta.

Ympäristönsuojelumääräysten tarkoittamat pohjavesialueet on rajattu tuoreimpien pohjavesikarttojen perusteella.

Ympäristönsuojelumääräyksiä sovellettaessa käytetään voimassa olevia pohjavesialuerajauksia. Maanmittauslaitoksen karttapalvelusta löytyy aina ajantasainen tieto pohjavesialuerajauksista.

Sysmään tehdyssä pohjavedensuojelusuunnitelmassa on Vedenottamoille on määritelty annettu joko vahvistetut tai ohjeelliset lähi- ja kaukosuojavyöhykkeet. Suojavyöhykkeille on annettu voidaan antaa erityisiä määräyksiä talousvedelle aiheutuvien riskien vähentämiseksi. Näissä ympäristönsuojelumääräyksissä käytetään termiä suojavyöhyke tarkoittamaan edellä kuvattuja alueita vedenottamon ympärillä. Pohjavedenottamoiden sijaintitiedot ja suojavyöhykkeet luokitellaan arkaluontoiseksi tiedoksi.

Kiinteät vesikalusteet (lämmivesivaraaja, pesukoneliitäntä, suihku) voivat lisätä jäteveden määrää ja haitallisuutta, minkä vuoksi niitä ei katsota vähäisiksi pesuvesiksi.

Sysmän kunnan pinta-alasta noin 1/3 on vesistöä ja vapaa-ajan asuntoja on yhtä paljon kuin vakituisia asukkaita. Järvien rannoilla on paljon rakennuspaikkoja. Ranta-alueita koskevat määräykset on annettu järvien hyvän tilan turvaamiseksi.

On tarkoituksenmukaista käyttää vastaavia määritelmiä kuin muut viranomaiset, kuten Tukes ja pelastuslaitos.

LUKU 2 VESIENSUOJELU

4 § Talousjätevesien johtaminen ja käsittely

YSL 202 § 3 mom. 4 ja 7 kohta; YSL 17 §; YSL 156c §; Vna 157/2017

Nämä määräykset on annettu keskitetyn viemäriverkoston ulkopuolisten kiinteistöjen jätevesien johtamisen ja käsittelyn asianmukaisuuden varmistamiseksi sekä jätevesistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Määräykset koskevat lähinnä jätevesien käsittelyjärjestelmien sijoittamista ja teknisiä vähimmäisvaatimuksia. Talousjätevesien käsittelyn osalta paras käyttökelpoinen tekniikka on jätevesien johtaminen viemäriverkostoon. Mikäli se ei ole mahdollista, kyseeseen tulee yleensä kiinteistökohtainen jätevesien käsittelyratkaisu.

Jos kiinteistöä ei ole liitetty yleiseen viemäriin eikä toimintaan tarvita ympäristönsuojelulain mukaista lupaa, jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Riittämättömästi puhdistetut jätevedet voivat aiheuttaa hygieenistä pilaantumista ja rehevöitymistä vesistöissä sekä talousveden pilaantumisen vaaraa.

Ranta- ja pohjavesialueilla puhdistetun jäteveden johtaminen maaperään, ojaan tai vesistöön saattaa vaarantaa vesistön hyvän tilatavoitteen saavuttamisen.

Sysmän vesistöjen tila on esitetty Kymijoen-Suomenlahden vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelmassa vuosille 2022-2027 sekä Hämeen vesienhoidon toimenpideohjelmassa vuosille 2022-2027.

Eläinsuojien jätevedet voivat ympäristöön johdettuna aiheuttaa merkittävää pistemäistä kuormitusta ja ympäristön pilaantumisen vaaraa. Ympäristölupajärjestelmän ja ilmoitusmenettelyn ulkopuolelle jäävien tilojen osalta määräyksellä voidaan estää jätevesien aiheuttamaa ympäristön pilaantumista. Eläinsuojien ja maitohuoneiden jätevesien sekä maidon käsittelystä ohjeistetaan myös Ympäristöministeriön julkaisussa 2021:17 Kotieläintalouden ympäristönsuojeluohje.

5 § Jätevesien käsittelyetäisyydet

YSL 202 § 3 mom. 1 ja 3 kohdat.

Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia sekä terveydensuojelullisia. Toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 5 §:n 2 momentissa määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja.

Etäisyyksissä on otettu huomioon myös vettymisestä aiheutuva haitta rakennusten rakenteille sekä haitat naapurikiinteistöjen nykyiselle ja tulevalle käytölle.

Talousjätevesien puhdistustasolle on hajajätevesiasetuksessa määritelty vähimmäisvaatimukset ja erikseen ohjeellinen puhdistustaso pilaantumiselle herkille alueille. Pilaantumiselle herkäät alueet voidaan ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan määritellä kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä.

Pohjaveden pilaaminen on kielletty ympäristönsuojelulain 17 §:ssä. Hämeen vesienhoidon toimenpideohjelmassa 2022-2027 ja Kymijoen-Suomenlahden vesienhoitosuunnitelmassa 2022-2027 on esitetty nykykäytännön mukaiset toimenpiteet pohjavesien suojelemiseksi asutuksen jätevesiltä. Niiden mukaan jätevesien imeyttämistä maaperään ei tulisi sallita pohjavesialueilla. Tarpeelliset pohjavesien suojelutoimenpiteet on kuvattu Sysmän pohjavesialueiden suojelusuunnitelmassa (2025). Pohjavesien suojelusuunnitelma

päivitetään noin 10 vuoden välein. Pohjavesialueilla haja-asutusalueiden jätevesien käsittelytarvetta ja sen tehostamista arvioidaan laadittujen pohjaveden suojelusuunnitelmien pohjalta.

Ranta-alueilla tulee ottaa huomioon tulvan vaikutus jätevesijärjestelmien toimintaan. Tärkeintä on estää puhdistamattomien jätevesien huuhtoutuminen korkean veden aikana suoraan vesistöön. Samasta syystä imeytys- ja kokoomaputkistot on perusteltua sijoittaa keskimääräisen vuotuisen ylivesitason yläpuolelle.

Maastollisesti talousvesikaivon alapuolella sijoitetulla jäteveden imeytys- ja purkupaikalla ehkäistään talousveden pilaantumista. Kaikki vähäistä suuremmat jätevedet aiheuttavat vaaran pohjaveden pilaantumiselle ja pohjavedenottamon toiminnalle.

Pohjavedenottamoiden sijaintitiedot ja suojavyöhykkeet ovat vain viranomaisten käytössä olevaan tietoa. Pohjavedenottamoiden vahvistetuilla ja ohjeellisilla suojavyöhykkeillä voidaan kuitenkin asettaa ympäristönsuojelumääräyksiä tiukempia vaatimuksia, kuten kieltää kaikki jätevesien imeyttäminen ja lannan levitys YSL 180 §:n nojalla.

Jätevesijärjestelmän etäisyysvaatimuksista voidaan poiketa, mikäli maastonmuodot ja jätevesien määrä ja laatu ovat sellaiset, että voidaan osoittaa, ettei siitä synny riskiä omalle talousvesikaivolle tai muulle ympäristön pilaantumiselle. Toisen omistaman talousvesikaivon suhteen etäisyydestä ei voi poiketa. Määräyksistä poikkeaminen voidaan käsitellä rakentamisluvan yhteydessä niin, että rakennusvalvontaviranomainen pyytää lupakäsittelyn yhteydessä lausunnon ympäristönsuojeluviranomaiselta. Asiasta tulee tarvittaessa pyytää lausunto myös ympäristöterveysviranomaiselta. Poikkeamista ei voi myöntää ilman ympäristönsuojeluviranomaisen puoltavaa lausuntoa.

Pohjavesialueilla on tarpeen rajoittaa jätevesilietteiden lannoitekäyttöä pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Siirtymäsäännös selventää jätevesijärjestelmän päivitysajankohtaa: Toimivaa jätevesijärjestelmää, joka sijaitsee pilaantumiselle herkällä alueella, ei tarvitse uusia, jos se on päivitetty tai rakennettu 2004 tai sen jälkeen silloisten säädösten ja rakennusvalvonnan lupien mukaisesti, ennen ympäristönsuojelumääräysten voimaantuloa. Sellainen jätevesijärjestelmä on päivitettävä vastaamaan voimassa olevia ympäristönsuojelumääräyksiä, kun järjestelmää tehdään olennainen muutos.

6 § Kuivakäymälän sijoitus ja hoito

YSL 202 § 3 mom. 1 ja 3 kohdat.

Kuivakäymälästä saattaa aiheutua ympäristönsuojelulain tarkoittamaa ympäristön pilaantumista ja haju- tai viihtyvyyshaittoja. Käymäläjätteen sisältämien ravinteiden ja mahdollisten taudinaiheuttajien aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemiseksi on ennakolta estettävä niiden pääsy vesistöön ja maaperään.

Sysmän kunnan jätehuoltomääräyksissä on määrätty käymäläjätteen käsittelystä.

7 § Mattojen ja muiden tekstiilien peseminen

YSL 202 § 3 mom. 1 kohta.

Matonpesupaikan pesuvedet ovat rinnastettavissa harmaisiin talousjätevesiin, eli erilaisiin asumisessa ja kotitalouksissa muodostuviin pesuvesiin, jotka tulisi tulella käsitellä ennen vesistöön johtamista. Jos pesu ei ole laajamittaista (vain yhden tai muutaman kotitalouden matot vuosittain), käsittelyksi riittää imeyttäminen maahan.

Matonpesussa yleisesti käytetty mäntysuopa sisältää kaloille haitallisia happoja. Pesuaineiden lisäksi irtolika kuormittaa vesistöä.

8 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen ja huolto

YSL 202 § 3 mom. 1 ja 7 kohta sekä YSL 16, 17 §.

Autojen pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin harmaat jätevedet. Pestäessä autoja liuottimia sisältävillä tai muilla pesuaineilla voi etenkin suurien jätevesimäärien johtamisesta maastoon tai sadevesihulevesiverkostoon aiheutua ympäristönsuojelulain tarkoittamaa ympäristön pilaantumista. (YSL 16 § ja 17§)

Vaikkei liuottimia tai muita pesuaineita käytettäisikään, Ammattimaisessa tai muussa usein toistuvassa pesussa jätevesimäärät ja niiden sisältämät haitalliset aineet aiheuttavat ympäristön pilaantumisen vaaraa. ovat suuria. Näissä tapauksissa muu jätevesien käsittelytapa kuin johtaminen jätevesiviemäriin riittävästi esikäsiteltynä ei voi tulla kysymykseen. Viemäriverkoston toiminnan kannalta on tarpeen, että jätevedet esikäsittelään ennen viemäriin johtamista öljyn-

ja hiekanerotuskaivoissa.

Poikkeuksena ovat jätevedet, jotka syntyvät pestäessä autoja satunnaisesti pelkällä vedellä tai miedoilla pesuaineilla. Tällöin vesi sisältää pääsääntöisesti vain vähäisiä määriä epäpuhtauksia. Näitäkään vesiä ei tule päästää suoraan vesistöön tai maastoon rannan välittömässä läheisyydessä. Riittävän kaukana rantaviivasta miedot pesuvedet voidaan johtaa maaperään.

Poikkeuksena ovat pohjavesialueet, joilla kaikki puhdistamattomien jätevesien imeyttäminen maahan on kiellettyä. **Vähäisetkin määrät ajoneuvojen, veneiden ja koneiden pesuvesiä aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa.**

Ajoneuvojen pesuvedet saa päästää maaperään vain, jos pesu tehdään pelkällä vedellä **ja pesu on satunnaista.**

Myös kiinteistökohtaisessa jätevesien käsittelyssä pesuvedet on tarpeen mukaan esikäsiteltävä puhdistuslaitteistojen toimivuuden turvaamiseksi öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa.

Yleisillä katu- ja tiealueilla peseminen on kielletty, koska se voi aiheuttaa viihtyvyyshaittaa tien käyttäjille tai naapurustolle. Kadulta pesuvedet voivat myös päätyä sadevesiviemärien kautta suoraan vesistöön.

9 § Lumenkaatopaikkojen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

YSL 17 §, 202 § 3 mom kohta 1; YSL 17 §;

Lunta ei luokitella jätteeksi, mutta lumen varastointi ja sulamisvedet voivat aiheuttaa ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, joita pyritään ennalta ehkäisemään.

Ajoväyliltä, kaduilta ja muilta alueilta poistettava lumi saattaa sisältää roskia, öljy- ja polttoainejäämiä sekä muita ympäristönpilaantumisen vaaraa aiheuttavia aineita. Toiminnasta aiheutuvien roskien siivoaminen kuuluu myös vastaanottopaikan pitäjälle.

Lumen läjittämisestä voi aiheutua roskaantumista ja sulamisvedet ja itse lumen ajaminen voivat aiheuttaa lähiympäristöön haittoja. Lumen haitta-ainepitoisuudet eivät yleensä ole korkeita, mutta silti on varmintä, että lumen vastaanottopaikkaa ei perusteta vedenhankinnan kannalta tärkeälle pohjavesialueelle tai vesistöön. Roskien siivoaminen kuuluu myös vastaanottopaikan pitäjälle.

Lumen vastaanottopaikalla tarkoitetaan aluetta, joka on tähän tarkoitukseen erikseen varattu ja johon lunta tuodaan loppusijoitusta varten. Esimerkiksi kiinteistön parkkipaikan laidalle kasattavaan lumipenkkaan ei siten sovelleta tätä määräystä.

Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnanharjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennalta ehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

10 § Eläinsuojien, lantavarastojen ja eläinten ulkotarhojen sijoittaminen

YSL 202 § 3 mom 1. kohta.

Ympäristönsuojelulain lupa- ja ilmoitusmenettelyn ulkopuolelle jäävät eläinsuojien ja niihin liittyvien toimintojen sijoittaminen suhteessa asuinkiinteistöihin ja vesistöihin, puroihin ja noroihin ja vastaaviin herkkiin kohteisiin on perusteltua, niiden aiheuttamien hajuhaittojen ja ravinnepäästöjen vuoksi.

Sysmän kunnan alueella uusien eläinsuojien ja niihin liittyvien toimintojen sijoittamista on tarpeen säännellä, jotta voidaan rajoittaa vesistöihin kohdistuvaa hajakuormitusta sekä ehkäistä naapurustolle aiheutuvia haittoja, kuten haju- tai pölyhaittoja. **Vaikka eläinsuoja olisi vanha, mutta eläinsuojatoiminta on ollut lakkautettuna ja aloitetaan uudelleen, katsotaan toiminta uudeksi toiminnaksi.**

Hajulähteen etäisyysvaatimuksesta poikkeamisen arvioinnissa huomioidaan toiminnasta aiheutuva haju ja sen leviäminen sekä hajua vähentävät toimenpiteet, tekniikat ja paikalliset olosuhteet hyödyntäen eläinsuoja-asetuksen 138/2019 3 §:n periaatteita. Määräyksestä poikkeaminen voidaan käsitellä rakentamisluvan yhteydessä niin, että rakennusvalvontaviranomainen pyytää lupakäsittelyn yhteydessä lausunnon ympäristönsuojeluviranomaiselta ja tarvittaessa ympäristöterveysviranomaiselta. Poikkeamista ei voi myöntää ilman ympäristönsuojeluviranomaisen puoltavaa lausuntoa.

11 § Maalämpöjärjestelmän rakentaminen

Maalämpöjärjestelmien riskit liittyvät pohjavesien paikalliseen pilaantumiseen tilanteissa, joissa lämmönsiirtoainetta on päässyt vuotamaan putkistosta. Tämän vuoksi maalämpöjärjestelmän rakentaminen on kielletty vedenottamon kaukosuojavyöhykkeellä. Kyseessä on tällöin talousveden pilaantumisen riski. Muilla pohjavesialueilla edellytykset maalämpöjärjestelmän rakentamiseen ratkaistaan tapauskohtaisesti.

Määräyksessä olevat suojaetäisyydet perustuvat Ympäristöministeriön Ympäristöoppaaseen: Energiakaivo – maa- lämmönhyödyntäminen pientaloissa, 2013.

LUKU 3 JÄTTTEET

12 § Jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa

YSL 202 § 3 mom 1, 3 ja 6 kohdat; YSL 16 §; YSL 17 §.

Jätteiden hautaaminen maahan on hallitsematonta jätteiden käsittelyä, josta voi aiheutua myös ympäristön pilaantumista. Määräyksellä halutaan edistää hyödyntämiskelpoisten jätteiden käyttöä maarakentamisessa. Ammattimainen tai laitospäinen jätteenkäsittely ja jätteen hyödyntäminen vaativat aina ympäristöluvan tai valtioneuvoston ns. MARA-asetuksen mukaisen ilmoituksen. Määräyksessä on todettu, millä edellytyksillä jätettä voi sijoittaa maahan.

Määräys koskee sellaista eräiden vaarattomien jätteiden **pienimuotoista vähäistä** hyödyntämistä, johon ei tarvita ympäristölupaa, eikä hyödyntäminen kuulu edellä mainitun valtioneuvoston asetuksen soveltamisalaan. **Pienimuotoiseksi hyödyntämiseksi katsotaan sellainen hyödyntäminen, joka ei ole ammattimaista tai laitospaista ja kyseessä on yksittäinen hyödyntäminen.**

Käytettävän jätteen tulee määräyksen mukaisesti olla maarakentamiseen teknisesti sopivaa, eikä se saa sisältää ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita. Jätettä sisältävä kerros tulee peittää jätteen leviämisen estämiseksi ja tarvittaessa päällystää veden suotautumista vähentävällä materiaalilla.

Betoni-, tiili- ja tuhka-jätteen osalta voidaan edellyttää liukoisuus- ja pitoisuustestien tekemistä, joiden tulokset vaikuttavat esim. päällystämistarpeeseen. **Ympäristönsuojelumääräysten soveltamisalan hyödynnettävien jätteiden raja-arvoina käytetään MARA-asetuksen 843/2017 liitteen 2 raja-arvoja.**

Edellytysten täyttyessäkin ympäristönsuojeluviranomaiselle on annettava valvontaa varten mahdollisuus kieltää tai antaa määräyksiä jätteen sijoittamisesta maaperään, mikäli sijoittamisesta voidaan epäillä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen vaaraa. **Tämän vuoksi sijoittamisesta tulee ilmoittaa etukäteen valvontaviranomaiselle.** . Ilmoituksen saatuaan valvontaviranomainen ohjeistaa hankkeeseen ryhtyvää hakemaan toiminnalle ympäristölupaa tai tekemään MARA-

asetuksen mukaisen ilmoituksen valtion valvontaviranomaiselle, mikäli tapaus kuuluu niiden soveltamisalaan.

Jätteen hyödyntäminen pohjavesialueella on kielletty ilman ympäristölupaa. Se on kiellettyä MARA-asetuksen mukaan myös asuinalueilla (rakennusten alla), lasten leikkipaikoilla, luonnonsuojelualueilla, ravintokasvien viljelyalueilla sekä sisämaan tulva-alueilla. Jätteen hyödyntämiseen soveltuvissa kohteissa on tarkoituksenmukaista käyttää samaa rajausta kuin MARA-asetuksessa.

LUKU 4 KEMIKAALIT JA POLTTONESTEET KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI

Vaaralliseksi luokiteltujen kemikaalien leviäminen ympäristöön tulee ehkäistä ja vahinkotilanteisiin on varauduttava ennalta. Imeytysaineen on oltava käytössä olevalla aineelle tarkoituksenmukaista, jotta väärän imeytysaineen aiheuttamilta lisävahingoilta vältytään.

13 § Vaarallisten tai ympäristölle haitallisten kemikaalien säiliö- ja astiavarastointi

YSL 202 § 3 mom 1 ja 3 kohdat; YSL 7 §; YSL 16 §; YSL 17 §.

Vaarallisten kemikaalien säilyttämistä ja varastointia koskevilla määräyksillä ehkäistään maaperän, pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen vaaraa. Kemikaalien sijoittaminen suoja-altaaseen, josta vuotojen havaitseminen ja poistaminen on mahdollista, on tärkeää maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi. Vähäisetkin kemikaalivuodot voivat aiheuttaa merkittävää ympäristön pilaantumista. Keskenään reagoivien kemikaalien aiheuttamien vaaratilanteiden estämiseksi ainekohtaiset valuma-altaat ovat tarpeen.

Vaarallisten jätteiden keräämisestä ja varastoinnista määrätään Sysmän kunnan jätehuoltomääräyksissä. Vaarallisten jätteiden merkinnästä määrätään jätelain 16 §:ssä, jäteasetuksen 7-9 §:ssä. Kemikaalien ja vaarallisten nestemäisten jätteiden varastointia koskevat määräykset suojauksista on tarkoituksenmukaista olla yhdenmukaiset.

Suoja-altaan ja suojakammion rakenteena toimii nestetiivis erikoisbetoni, erikoisasfalttibetoni, korroosiosuojattu teräs, kemikaalin ja kulutusta kestävä muovi tai vastaava-aine. Nestetiivis lattia voidaan saavuttaa pinnoittamalla varastilan lattia nestetiiviiksi tai käyttämällä

erikoisasfaltti- tai erikoisbetonipäällysteitä tai kulutusta kestävää muovia tai vastaavaa ainetta.

Mikäli kemikaaleja pääsee vuotamaan viemäriin, voi jätevesien purkupaikalla aiheutua ympäristön pilaantumista. Kemikaalien ja vaarallisten jätteiden vuodot voivat aiheuttaa haittaa viemäriverkostolle ja jäteveden puhdistamolle.

Metallisäiliöiden korjaaminen lasikuitu- tai muovipinnoitteella aiheuttaa merkittävän riskin säiliön kunnolle eikä säiliön kuntoa voida pinnoittamisen jälkeen luotettavasti todentaa.

Pelastuslaitokselle tehtävästä ilmoituksesta kiinteistössä sijaitsevasta vaarallisen jätteen varastosta on säädetty Valtioneuvoston asetuksessa (685/2015). Ilmoitusvelvollisuus koskee vain toiminnanharjoittajia.

Pelastuslaitoksen kumppanuusverkoston oppaissa on havainnollistettu toteutusvaihtoehtoja kemikaalien varastointiin ja tankkauspaikoille: Polttonesteiden varastointi mautiloilla farmisäiliöissä (2021), Maatilan kemikaaliturvallisuusopas (2021) sekä Polttonesteiden työmailla ja maastossa tapahtuva varastointi ja tiekuljetus (2021).

Kielto kemikaali- tai öljysäiliöiden maan alle sijoittamisesta on perusteltua maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi. Jos säiliö on kammiossa tai muussa vastaavassa paikassa niin, että kammion pohjalle on näköyhteys, sovelletaan silloin maanpäällisen säiliön vaatimuksia.

14 § Polttonesteiden ja muiden vaarallisten ja ympäristölle haitallisten kemikaalien jakelupaikat

YSL 202 § 3 mom. 1 kohta; YSL 7 §; YSL 16 §; YSL 17 §.

Sellaiset polttonesteiden täyttö- ja jakelupisteet, jota ei ole rekisteröity YSL:n 116 §:n nojalla ja joihin ei sovelleta nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista annettua valtioneuvoston asetusta, nk. **JANO-asetusta**, (314/2020) aiheuttavat ympäristön pilaantumisen vaaraa, mikäli polttonesteitä tai öljyä tai vastaavia aineita pääsee vuotamaan maaperään ja kulkeutumaan pohjaveteen tai vesistöihin. **JANO-asetusta ei sovelleta kaasujen jakeluasemiin eikä maatilan tai alle 12 kuukautta kestävään työmaan polttoaineen jakeluun.**

Ympäristönsuojelumääräykset ovat tarpeen tällaisen pilaantumisen

välttämiseksi koko kunnan alueella. Olemassa olevien jakelupisteiden olennaisella muutoksella tarkoitetaan mm. säiliön vaihtamista tai uuden säiliön käyttöönotto olemassa olevan säiliön lisäksi.

Ympäristönsuojelulain 180 §:n perusteella voidaan antaa yksittäisiä määräyksiä pilaantumisen ehkäisemiseksi, kuten hulevesien johtamista öljynerottimen ja sulkuventtiilikaivon kautta. Pohjavesialueella sijaitsevien polttonestesäiliöiden vuotojenhallintaan voidaan vaatia kaksinkertaista suojausrakennetta. Pyydetyn ilmoituksen perusteella arvioidaan ympäristöluvan tarve tai voidaan antaa yksittäisiä määräyksiä.

Määräys öljy- ja polttonestesäiliöiden ylitäytönestosta ja laponestosta on tarpeen huolimattomuudesta mahdollisesti aiheutuvien kemikaalivuotojen ehkäisemiseksi. Säiliön täyttöletkun ja siirtopumpun lukitseminen on tarpeen ilkevallasta mahdollisesti aiheutuvien kemikaalivuotojen ehkäisemiseksi.

Pelastuslaitoksen kumppanuusverkoston oppaissa on havainnollistettu toteutusvaihtoehtoja kemikaalien varastointiin ja tankkauspaikoille: Polttonesteiden varastointi maataloilla farmarisäiliöissä (2021), Maatilan kemikaaliturvallisuusopas (2021) sekä Polttonesteiden työmailla ja maastossa tapahtuva varastointi ja tiekuljetus (2021).

15 § Polttoneste- ja kemikaalisäiliöiden tarkastukset

YSL 202 § 3 mom. 1 ja 3 kohta; YSL 16 §; YSL 17 §.

Maanalaisen säiliön kunnosta ei saada luotettavaa tietoa muuten kuin tarkastuksen yhteydessä. Pohjavesialueilla maanalaisten säiliöiden tarkastuksesta määrätään kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä 344/1983.

Maaperän pilaantumisen ehkäisemiseksi määrätään tarkastettavaksi myös muut kemikaalisäiliöt kuin pohjavesialueilla sijaitsevat maanalaiset öljysäiliöt. Näin säiliöiden kunnan heikkeneminen voidaan havaita ajoissa ja estää vahinkojen syntyminen. Tarkastustiheys on käytännössä sama kuin pohjavesialueilla sijaitsevilla maanalaisilla öljysäiliöillä. Tarkastuksen suorittajalta vaaditaan tehtävän edellyttämää ammattitaitoa, koska tarkastus tehdään erityismittalaitteita käyttäen. Vuotavan säiliön aiheuttama ympäristön pilaumisriski on merkittävä, joten tarkastuksen on oltava luotettava. Hitsatun sauman kestävyys on syytä tarkistaa riittävän usein.

Säiliön pinnoituksen jälkeen säiliövaipan kuntoa ei voi enää luotettavasti tarkastaa, eikä siten säiliön luokitusta ja luokitukseen perustuvaa tarkastusväliä määrittää. Pinnoitettu säiliö muodostaa pohjaveden pilaantumisriskin, koska sen teräsvaipan kuntoa ei voi luotettavasti valvoa.

16 § Polttoneste- ja kemikaalisäiliöiden Maanalaisten kemikaalisäiliöiden käytöstä poistaminen

YSL 202 § 3 mom. 1 ja 3 kohta; YSL 7 §; YSL 16 §; YSL 17 §.

Käytöstä poistettu tai poistettava kemikaalisäiliö putkistoiheen ovat jätelain mukaista jätettä.

Käytöstä poistettuja säiliöitä ei ole aina välttämättä puhdistettu, joten on olemassa vaara, että maaperä pilaantuu säiliöiden aikaa myöten rikkoutuessa. Vanhoja käytöstä poistettuja öljy- ja kemikaalisäiliöitä putkistoiheen pidetään jätteenä, johon sovelletaan jätelain säännöksiä.

Käytöstä poistettujen maanalaisten kemikaalisäiliöiden tarkastus ja puhdistaminen on tarpeen maaperän pilaantumattomuuden ehkäisemiseksi ja varmistamiseksi. Jos säiliö on ehjä, voidaan maaperän pilaantumattomuus todeta aistinvaraisesti säiliön maaperästä poistamisen yhteydessä.

Poistamalla säiliöt maaperästä määräyksen mukaisesti estetään huonokuntoisista vanhoista säiliöistä aiheutuva maaperän pilaantuminen. Lisäksi maaperä vanhojen säiliöiden ympärillä voi olla pilaantunut vuotojen seurauksena ja edellyttää puhdistamista.

Säiliön ja putkiston nostamisen yhteydessä saattaa tapahtua pilaantumista, mikäli niitä ei ole tyhjennetty ja puhdistettu perusteellisesti. Toisaalta myös öljyä sisältävän säiliön jatkokäsittely on vaikeaa.

Vanhat säiliöt voivat sijaita sellaisessa paikassa, että niitä on teknisesti vaikea tai mahdoton poistaa rikkomatta rakennuksen rakenteita tai aiheuttamatta sortumisvaaraa tai kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle. Ympäristönsuojeluviranomainen voi rakennusvalvontaviranomaista kuultuaan myöntää poikkeamisen tästä määräyksestä. Poikkeusta säiliön poistamisvelvollisuudesta voi hakea kirjallisesti ympäristönsuojeluviranomaiselta perustellusta syystä. Kiinteistön omistaja vastaa maahan jätetyn säiliön turvallisuudesta esimerkiksi täyttämällä puhdistettu säiliö hiekalla. Poikkeamispäätös toimitetaan tiedoksi pelastuslaitokselle. Poikkeamista voi hakea kirjallisesti syystä ja se voidaan myöntää edellä mainitussa tilanteessa

seuraavin ehdoin:

- Säiliö on tarkastettu ja puhdistettu Tukesin valtuuttaman tarkastusliikkeen toimesta ja todettu täysin ehjäksi ja tarkastuspöytäkirja toimitetaan hakemuksen yhteydessä Sysmän ympäristönsuojeluviranomaiselle.
- Täyttö- ja ilmaputket poistetaan ja tulpataan vahinkotäyttöjen estämiseksi.
- Säiliön huoltoluukun kansi on suljettava ja tiivistettävä luotettavalla tavalla.
- Maahan jätetyn säiliön sijaintitieto on säilytettävä kiinteistön asiapapereissa ja tieto on annettava kiinteistön mahdolliselle uudelle omistajalle.

Kiinteistön omistaja vastaa maahan jätetyn säiliön turvallisuudesta. Puhdistettu säiliö voidaan täyttää hiekalla ehkäisemään säiliön sortumista.

Vastuu maahan jätetystä säiliöstä siirtyy kiinteistön uudelle omistajalle, joten hänelle on annettava siitä tieto määräyksen mukaisesti. (Jätelaki 12 § mom. 2)

Jos poikkeamisen myöntää rakennusvalvontaviranomainen rakennusjärjestykseen nojaten, on sen päätöksessään huomioitava ympäristönsuojelumääräyksissä esitetyt ehdot poikkeamiselle. Pohjavesialueelle sijoittuvaa poikkeamishakemusta käsitellessään rakennusvalvontaviranomaisen on kuultava ympäristönsuojeluviranomaista.

LUKU 5 PÄÄSTÖT ILMAAN

17 § Savuhaittojen ehkäisy

YSL 202 § 3 mom. 1 kohta.

Savu- ja muiden kaasuhaittojen vähentämiseksi on annettu määräys, jolla pienpolton polttoaineet on rajoitettu kuivaan polttopuuhun ja kielletty vähähappisissa oloissa tapahtuva kitupoltto. Polttaminen on tehtävä hallitusti niin, että siitä ei aiheudu kohtuutonta naapuruushaittaa.

Päästökorkeus vaikuttaa savukaasujen laimenemiseen ilmassa ja sitä kautta terveys- ja viihtyvyshaittoihin.

Jätteen polttamisesta määrätään Sysmän kunnan alueen jätehuoltomääräyksissä.

18 § Rakennusten hävittäminen polttamalla

YSL 202 § 3 mom. 1 kohta.

Kokonaiset rakennukset eivät ole jätelain tarkoittamaa jätettä, joten määräys on tarpeen, jotta voidaan ehkäistä rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla. Rakennusten polttamisessa vapautuu savukaasuja sekä mahdollisesti myrkyllisiä yhdisteitä. Määräyksellä ei haluta estää pelastusviranomaisen harjoitustoimintaa. Myrkyllisten ja palamattomien materiaalien poistaminen ehkäisee polttamisesta aiheutuvia savukaasupäästöjä ja ympäristöhaittoja.

19 § Rakennusten julkisivujen ja muiden rakenteiden kunnostaminen

YSL 202 § 3 mom. 1 kohta.

Hiekkapuhalluksessa ja kemiallisen maalinpoiston yhteydessä puhdistettavasta pinnasta irtoaa erilaisia ympäristölle haitallisia yhdisteitä, joiden leviäminen tulee estää.

Määräys hiekkapuhallus- ja muun jätteen keräämisestä ja rakennuspeitteiden käyttämisestä on annettu, ettei vaikeasti kerättävä jäte aiheuta ympäristön viihtyvyyden alenemista tai muuta ympäristön pilaantumista.

Polyklooratut bifenyyliä (PCB) ovat pysyvyydeltään ja kertyvyydeltään pahimpia ympäristömyrkyjä, joten PCB:tä sisältävät materiaalit ja laitteet ovat vaarallista jätettä. Myös lyijy on vaaralliseksi jätteeksi luokiteltava myrkyllinen metalli. Samoin kemiallisessa maalinpoistossa käytettävät liuottimet ja työssä syntyvä liuottimia sisältävä maalinpoistojäte ovat yleensä vaarallisia jätteitä, jotka on kerättävä talteen ja toimitettava vaarallisen jätteen käsittelyyn.

20 § Hiekoitushiekan poisto

YSL 202 § 3 mom. 1 kohta.

Hiekoitushiekan poistoa koskevat määräykset on annettu pölyämisestä aiheutuvan ilmanlaadun heikkenemisen ja siitä johtuvien terveys- ja viihtyvyyshaittojen estämiseksi.

Pölyntorjunta on tärkeää hyvän ilmanlaadun turvaamiseksi etenkin taajama-alueella. Määräys on tarpeen, jotta voidaan rajoittaa päästöjä ilmaan eteenkin keväisin, jolloin ilmanlaatu on usein huono katualueiden voimakkaan pölyämisen vuoksi.

LUKU 6 MELU JA TÄRINÄ

Melu on yksi yleisimpiä ja tärkeimpiä elinympäristön laatua ja viihtyisyyttä heikentäviä tekijöitä. Melu on ääntä, jonka ihminen kokee epämiellyttävänä tai häiritsevänä tai joka on muulla tavoin ihmisen terveydelle tai hyvinvoinnille haitallista. Melulle altistuminen voi aiheuttaa suoria ja epäsuoria terveyshaittoja häiritsemällä esimerkiksi työntekoa tai nukkumista. Meluavaa toimintaa harjoittavan tulee huolehtia melusta aiheutuvien ympäristöhaittojen ennaltaehkäisemisestä ja rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi (aiheuttamisperiaate).

21 § Meluilmoitukset

YSL 118 3 mom; YSL 202 § 3 mom. 2 kohta.

Määräyksellä on ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesti vapautettu meluilmoituksen tekemisestä tilaisuudet, joiden aiheuttama melu ei pääsääntöisesti ole erityisen häiritsevää tai jotka järjestetään siten, että määräyksissä annetut edellytykset täyttyvät.

Sallittua melutasoa koskeva määräys on tarpeen musiikkimelusta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ja viihtyvyyshaittojen ehkäisemiseksi. Erityisen tarpeellinen määräys on niiden paikkojen läheisyydessä, joissa järjestetään vuosittain useita ulkoilmakonsertteja tai tapahtumia.

Meluhaittaa vähennetään myös tiedottamalla asiasta etukäteen, jolloin melulle altistuvien on mahdollista varautua poikkeukselliseen tilanteeseen. Tiedottaminen on perusteltua myös **siten silloin**, kun poiketaan meluilmoitusmenettelystä. (YSL 202 § 3 mom. 1 kohta.)

Mikäli edellytykset eivät täyty, tapahtumasta on tehtävä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen ilmoitus.

Jos melu on erityisen häiritsevää, melu sijoittuu häiriintyvän kohteen lähelle tai muusta erityisestä syystä meluilmoitus voi olla tarpeen melun häiritsevyyden vähentämiseksi.

22 § Yleisötilaisuudet ja äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa

YSL 202 § 3 mom. 2 kohta.

Meluavaa toimintaa harjoittavan tulee huolehtia melusta aiheutuvien ympäristöhaittojen ennaltaehkäisemisestä ja rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi. Yleisötilaisuuksien järjestäjien tulee olla selvillä toiminnan aiheuttamasta melutasosta ja huolehtia melun riittävästä rajoittamisesta. Äänentoistolaitteiden suuntaamisella ja säädöillä voidaan vaikuttaa merkittävästi naapurustolle aiheutuvaan melutasoon ja melun häiritsevyyteen.

Äänentoistolaitteiden jatkuvasta käytöstä yöaikaan sekä päiväaikaan melulle herkkien häiriintyvien kohteiden läheisyydessä aiheutuu erityistä häiriötä. Siksi määräyksissä on rajoitettu tai osittain kielletty äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö tiettyinä kellonaikoina ja herkästi häiriintyvien kohteiden läheisyydessä.

23 § Häiritsevää melua aiheuttavat koneet ja laitteet asuntojen ja muiden häiriintyvien kohteiden läheisyydessä

YSL 202 § 3 mom. 2 kohta.

Erityisen häiritsevän melun aiheuttamista klo 22 – 7 sekä sunnuntai- ja juhlapyhäaamuina klo 12 asti on tarpeen ennalta rajoittaa kohtuuttoman haitan ehkäisemiseksi sekä ihmisten riittävän levon takaamiseksi.

Muun muassa kiinteistöjen rakennus-, remontointi-, kunnossapito- ja huoltotyöt aiheuttavat asukkaille erityisen häiritsevää melua etenkin, jos työtä tehdään toistuvasti iltaisin ja öisin. Määräyksillä ohjataan työt tehtäväksi pääsääntöisesti päiväaikaan, jolloin kunnossapidossa ja muissa töissä käytettävien koneiden ja laitteiden melua ei katsota erityisen häiritseväksi.

Poikkeuksena ovat välttämättömät työt, joita ei voida lykätä esimerkiksi liikenneturvallisuuden takia. Silloin tällöin yöaikaan tehtävä välttämätön työ ei aiheuta asukkaille vastaavaa haittaa kuin toistuvasti yöaikaan tehtävä työ.

LUKU 7 MUUT MÄÄRÄYKSET

24 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista (3 mom. kohta 6). Erikseen on tiedonantovelvoitteet asetettu öljysäiliöiden osalta ja melua tai tärinää aiheuttavan toiminnan osalta.

Ympäristönsuojelulaissa säädetty valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus on laaja. Ympäristönsuojelulain 172 §:n mukaan viranomaisella on oikeus saada salassapitovelvollisuuden estämättä välttämättömiä tietoja viranomaisilta tai toiminnanharjoittajilta. Ympäristönsuojelulain 176 §:n mukaan valvontaviranomainen voi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämisestä, jos samalla on perusteltua aihetta epäillä toiminnasta aiheutuvan kiellettyä pilaantumista. Viimeksi mainittu säännös liittyy lain 6 §:n mukaiseen selvilläolovelvollisuuteen, jonka mukaan lähtökohtana on, että kaikille ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavilla toiminnanharjoittajilla on yleinen velvollisuus olla selvillä toimintansa vaikutuksista.

25 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

YSL 202 § 4 mom.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Lähtökohtana on, että määräyksistä poiketaan vain harvoin yksittäistapauksissa. Näissä tapauksissa ympäristönsuojeluviranomainen arvioi asiantuntemuksellaan, onko kyseessä sellainen erityinen syy, jonka perusteella poikkeus voidaan myöntää.

Poikkeaminen käsitellään hallintolain mukaisesti.

Ympäristönsuojeluviranomaisen tekemään päätökseen haetaan muutosta siten, kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään muutoksenhausta.

Rakentamislupaan liittyvässä ympäristönsuojelumääräyksestä poikkeaminen on sujuvan asioinnin vuoksi perusteltua toteuttaa lausuntomenettelyllä. Tällöin ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeaminen käsitellään rakentamisluvan yhteydessä.

Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta peritään ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu.

Täsmennys ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamiseen tapauksissa, joissa tehdään rakennusviranomaisen päätös. Rakennuslupapäätökseen tulee liittää ympäristönsuojelumääräysten poikkeamisen osalta valitusosoitus Vaasan hallinto-oikeuteen. Rakennusvalvonta- ja ympäristönsuojeluviranomaisena Sysmän kunnassa toimii sama toimielin.

26 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin

seuraamukset

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa ja rangaistussäännöksistä 225 §:ssä.

27 § Voimaantulo

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta ja muutoksista.